

3 Α.Α.Δ.

14 Απριλίου, 1994

(ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ,
Δ/στές)

ΜΙΧΑΗΛ ΖΑΧΑΡΟΥΔΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εφεσεύοντες-Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσιβλήτων-Καθ' ων η αίτηση.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1047).

Αναθεωρητική έφεση — Ειδοποίηση έφεσης — Προσδιορισμός επίδικου θέματος — Διαδικαστικοί Κανονισμοί Πολιτικής Δικονομίας Δ.35 Θ.4 — Αυστηρή εφαρμογή όπως και στο αντίστοιχο πεδίο της πολιτικής δικαιοδοσίας.

- 5 Οι δύο λόγοι της έφεσης δεν αποκάλυπταν τους λόγους για τους οποίους επροσβάλλετο το επίμαχο μέρος της απόφασης. Ο δικηγόρος των εφεσεύοντων συμφώνησε ότι αυτό ίσχυε μόνο για τον πρώτο λόγο της έφεσης και υποστήριξε ότι ο δεύτερος λόγος αποκάλυπτετο με έμμεσο τρόπο από τον προσδιορισμό του σφάλματος που καθιστούσε τρωτή την απόφαση.
- 10

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

- 15 1. Η Δ. 35 Θ.4 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας προνοεί και η νομολογία βεβαιώνει ότι επιβάλλεται η θεμελίωση και των δύο πόλων της έφεσης, δηλαδή, ο καθορισμός του σφάλματος που καθιστά την απόφαση ή μέρος της πλημμελές και των λόγων που αποκάλυπτον ή συνθέτουν το σφάλμα που μπορεί να είναι πραγματικό ή νομικό. Στην παρούσα υπόθεση ο δεύτερος λόγος της έφεσης δεν εκτείνεται πέραν του προσδιορισμού του σφάλματος.

- 20 2. Ειδοποίηση έφεσης που δεν στηρίζεται σε έγκυρο λόγο ή λόγους είναι θνησιγενής. Άκυροι λόγοι που υποβάλλονται παράλληλα με έγκυρους λόγους έφεσης αγνοούνται.

*Η έφεση απορρίπτεται
χωρίς διαταγή για έξοδα.*

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Δημοκρατία ν Κόμματος Φιλελευθέρων (1993) 3 Α.Α.Δ. 585·

G.A.P. Estates Ltd ν Δημοκρατίας. (1991) 3 Α.Α.Δ. 449·

M/Yatch Allan ν Μπίλλυ. (Πολ. Έφεση) ημερ. 16/3/1994.

5

Προδικαστική ένσταση.

Προδικαστική ένσταση από τον Δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση ότι οι λόγοι έφεσης που προσδιορίζονται στην ειδοποίηση έφεσης αντίκεινται προς τις πρόνοιες της Δ. 35, Θ. 4 και είναι άκυροι.

10

N. Παπαευσταθίου, για τους εφεσείοντες.

Π. Χ" Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Η απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από τον Πική, Δ.

15

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Η Δ.35 Θ.4 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας ορίζει και η νομολογία βεβαιώνει ότι για τη στοιχειοθέτηση βάσιμου λόγου έφεσης επιβάλλεται η θεμελίωση και των δύο πόλων της έφεσης, δηλαδή ο καθορισμός του σφάλματος που καθιστά την απόφαση ή μέρος της πλημμελές και των λόγων που αποκαλύπτουν ή συνθέτουν το σφάλμα, πραγματικό ή νομικό. Στην απουσία της διπολικής αυτής βάσης δε στοιχειοθετείται έγκυρος λόγος έφεσης και εφόσον κανένας από τους λόγους έφεσης δεν είναι έγκυρος η έφεση στην ολότητά της είναι θνησιγενής και η ειδοποίηση δεν ενεργοποιεί τη δευτεροβάθμια δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Στη *Δημοκρατία ν Κόμματος των Φιλελευθέρων και Άλλου (1993) 3 Α.Α.Δ. 585*, αποφασίστηκε ότι στο πεδίο της δευτεροβάθμιας αναθεωρητικής δικαιοδοσίας συντρέχουν οι ίδιοι λόγοι όπως και στο αντίστοιχο πεδίο της πολιτικής δικαιοδοσίας για την

20

25

30

αυστηρή εφαρμογή της Δ. 35 Θ.4. "Ούτε συντρέχει οποιοσδήποτε λόγος αρχής για ελαστικότερη εφαρμογή της Δ. 35 Θ.4 στον τομέα των αναθεωρητικών εφέσεων. Και σ' εκείνο το πεδίο, όπως και σε κάθε άλλη έφεση, συντρέχουν οι ίδιοι λόγοι για τον προσδιορισμό του επίδικου θέματος της έφεσης". Στην *G.A.P. Estates Limited v. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 449 διαπιστώνεται ότι δεν παρέχεται δυνατότητα αναβίωσης θνησιγενούς έφεσης ή τροποποίησής της.

- 10 Στην πρόσφατη απόφασή μας στην *M/YACHT ALLAN v. Μπίλλι*, (Π.Ε. 8055 16.3.1994) επισημαίνεται ότι "Ειδοποίηση έφεσης η οποία δεν στοιχειοθετείται από έγκυρο λόγο ή λόγους έφεσης είναι θνησιγενής· ενώ άκυροι λόγοι που υποβάλλονται παράλληλα με έγκυρους λόγους έφεσης
15 αγνοούνται".

Ο δικηγόρος των καθ' ων η έφεση υπέβαλε ότι οι λόγοι έφεσης που προσδιορίζονται στην ειδοποίηση έφεσης αντίκεινται προς τις πρόνοιες της Δ.35 Θ.4 και είναι για τους προαναφερθέντες λόγους που αναγνωρίζει η νομολο-
20 γία άκυροι. Οι λόγοι αυτοί έχουν ως εξής:

"(1) Το Πρωτόδικον Δικαστήριο εσφαλμένως απεφάσισεν ότι η ερμηνεία του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης Νοσοκόμου επί του Προσωπικού 1ης Τάξης που δόθηκε από την ΕΔΥ ήταν λογική και επιτρεπτή.

- 25 (2) Το Πρωτόδικον Δικαστήριο εσφαλμένως απεφάσισεν ότι η ερμηνεία που δόθηκε από την ΕΔΥ κατά την πλήρωση θέσεων Νοσοκόμου επί του Προσωπικού 1ης Τάξης στο Τμήμα Ιατρικών Υπηρεσιών δεν ήταν δεσμευτική ή/και εφαρμόσιμη και στην παρούσα υπόθεση
30 ή/και εν πάση περιπτώσει δεν δημιουργούσε άνιση και δυσμενή διάκριση σε βάρος των Εφεσειόντων."

Ο δικηγόρος των εφεσειόντων αναγνώρισε έστω σιω-

πηρά στην απάντησή του ότι ο λόγος (1) πράγματι δεν αποκαλύπτει τους λόγους για τους οποίους προσβάλλεται το επίμαχο μέρος της απόφασης και επομένως είναι άκυρος. Διαφώνησε όμως ως προς το λόγο (2). Και υποστήριξε ότι οι λόγοι αποκαλύπτονται έστω έμμεσα από τον προσδιορισμό αυτού τούτου του σφάλματος που καθιστά την απόφαση τρωτή. 5

Εξέταση του κειμένου του λόγου 2 της ένστασης αποκαλύπτει ότι όπως και στην περίπτωση του λόγου 1 το κείμενο δεν εκτείνεται πέραν του προσδιορισμού του σφάλματος που συνιστά τον ένα πόλο της έφεσης, τη βάση (ground). Η διάζευξη που εισάγεται με το "ή" αναφέρεται στους λόγους που στοιχειοθετούν την πρωτόδικη απόφαση, καθένας από τους οποίους προσβάλλεται ως λανθασμένος. Γιατί είναι εσφαλμένος δεν προσδιορίζεται. 10 15

Όπως υποδείξαμε κατά τη συζήτηση, προσδιορισμός του σφάλματος στην εκκαλούμενη απόφαση δεν υποδηλώνει ούτε εξυπακούει ότι το αντίθετο του σφάλματος είναι σωστό ή ότι το αντίθετο είναι ο λόγος για τον οποίο επιδιώκεται η ανατροπή της απόφασης. Το κείμενο της Δ.35 Θ.4 είναι σαφές. 20

Η ειδοποίηση έφεσης πρέπει να εκθέτει πλήρως "set forth fully" τους λόγους που θεμελιώνουν το σφάλμα και καθιστούν την πρωτόδικη απόφαση τρωτή και κατ' επέκταση υποκείμενη σε παραμερισμό. 25

Ενόψει των ανωτέρω η ειδοποίηση έφεσης κρίνεται άκυρη. Η έφεση απορρίπτεται.

κ. Χ"Δημητρίου προς το Δικαστήριο: Δε διεκδικούμε έξοδα της έφεσης.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα. 30

*Έφεση απορρίπτεται
χωρίς διαταγή για έξοδα.*